

Zâmbet din stele

Ndaniel

E noapte
stelele ne zâmbesc de sus
înveșmântându-ne și ochii și pașii
în raze aurii

vântul
abia mai pâlpâie
ca o flacără în beznă unui
tramvai părăsit de multă vreme

pe degete clipele
au uitat să ni se mai scurgă
în clepsidra acesta numită timp

doar luna
ne mai mângâie ochii cu razele ei calde
înveșmântându-ne
în atâtea vise ca-n anii copilăriei

dinspre miazănoapte
de sus
stelele ne cheamă cu razele lor blânde
șoptindu-ne dulce din loc s-o luăm
în zborul de taină spre alte galaxii

scăldat în lumină
cu pașii de
stele
eu umblu pe ape
discern
și șoapte și
gânduri

și aud
în adâncul ființei mele

Eu sunt
Lumina lumii
pe Mine cine mă urmează
nu va umbla în întuneric
ci va avea
lumina vieții

căci viața
sunt Eu
Eu
Dumnezeu

26 -10-2015 Mănăstur Cluj